

mekanisk Henseende: Maskinpersonale, Fyrbødere o. s. v. At Udgiften til Personalets Lønning og Alderdomsforsørgelse vil fortsætte de senere Aars jævne Stigning, derom er der ingen Tvivl; ikke blot ved Forøgelsen af dets Størrelse men særlig ved den voksende Anciennitet og ved det stigende Antal „faste“ Pladser, som en Landsvage-Anstalt maa skabe af Hensyn til sin egen Drifts usforstyrrede, støtte Gang.

Der findes dernæst en Klasse Udgifter: „Fælles-Udgifter“, hvis samlede Størrelse er uforandret, enten den hele Institution omfatter 800 eller 600 Pladser, hvorefter den Andel, som tilfalder den enkelte Plads, selvfølgelig stiger eller falder med Plads-Antallet.

Og dette er som bekendt endnu et aabent Spørgsmaal: Skal Karens Minde og Lillmosegaard fremtidig drives i Forening med Bregning-Anstalten eller med Gl. Bakkehus-Ebberødgaard? I første Tilfælde faar Kellers Anstalter 800 Pladser at regne med, i sidste kun 600.

Et andet dermed i Forbindelse staaende Forhold vil ogsaa faa sin Betydning:

Bregning-Anstalten skal svare en Afgift — ifølge Loven af 26de Marts 1898 — af noget over 100 Kr. pr. Plads i Rente og Afdrag af Anlægs-Kapitalen. Karens Minde og Lillmosegaard derimod ere nu saa gamle, at Reduktionen af Prioritets-Behæftelsen efterhaanden har nedbragt den analoge Afgift til ca. det halve.

For det samlede Budget bliver det derfor heller ikke betydningsløst, om den ene eller den anden af de nævnte Eventualiteter vælges.

Desuagtet kan Direktionen — af Hensyn til Usikkerheden af Indførelsen af en Fællestatst — tiltræde det høje Ministeriums Forslag af 580 Kr., særlig da med den Modifikation af den fremtidige Fordeling, at den udadgaaende Takst — over for Amt og Kommune — sættes til 280 Kr., medens Resten, 300 Kr., svares af Statskassen — for uformuende aandsvages Anstalts-Ophold. Herved naas, at Betalingen bliver den samme som den, der ydes for døvstummes Ophold paa Statens Døvstomme-Institutter, og denne Grundtakst kan bevares fast, uforandret, selv om det senere maatte vise sig muligt eller ønskeligt at forandre Statens Tilskud.

Efterhaanden som Anstalterne i Karens Løb faa nedbragt Prioritetsgælden, eller Drifts-Indtægterne — uden for Kontingenterne — mulig ogsaa ved Belgørenhed, Lotteri, Arbejdsproduktion o. s. v., aabnes ogsaa Muligheden for en Nedsættelse af Statsbidraget pr. Plads.

Som bekendt andrager Udgiften ved Driften af Statens Anstalter for døvstomme og blinde 750—1,000 Kr. pr. Plads og af Statens Sindsstygge-Anstalter 550—750 — uden Rente og Afdrag af Anlægs-Kapitalen.

Det kan derefter næppe findes urimeligt, om Driften af Landsvage-Anstalterne maatte medføre en Udgift af indtil 580 Kr. pr. Plads — heri medregnet indtil 100 Kr. pr. Plads i Prioritetsrente og Afdrag. Det maa ikke glemmes, at med en Takst af 580 Kr. bliver Anstaltens virkelige Indtægt pr. Plads ikke fuldt saa stor, selv om „Halvbetalere“ fremtidig bortfalder.

Betalingen beregnes pr. Dag, og med en Afgang af $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{8}$ af Belægningen om Aaret gaar en Del tabt ved ledige Belægningsdage.

I Tilfælde af, at det høje Ministerium maatte approbere den fremtidige Fællestatsts Ansættelse til 580 Kr. med 80 Kr. som udadgaaende Takst, tillader man sig at henstille, at Forandringen træder i Kraft den 1ste April d. A., dog kun ved ny Indlæggelse.

At faa forhøjet de nuværende mangeaarige Indbetalinger af 200 Kr. til 280 Kr. vil sikkert næppe være muligt, i alt Fald meget vanskeligt, men dette maatte afgjort være en Betingelse for en Nedsættelse af de gældende Indbetalinger af 300 Kr. til 280 Kr. — noget, der naturligt i og for sig let lod sig gennemføre.

Anstaltens Drift-Budget plejer ikke at foreligge færdigt og vedtaget før hen i Februar og vil heller ikke i Aar kunne ventes sluttet før. Saa snart det bliver Tilfældet, skal et Eksemplar blive indsendt til det høje Ministerium.

Den 11te Januar 1900.

Chr. Keller.

Ch. Gandrup.

Frederik Grünfeld.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.